

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

KAD SE PROBUDIŠ SEBI

Slobodu ko plavet koja obznanjuje
zoru pa sve što je živo
nice pada, odveć rano išteš
Noćna, još se gušća tama
i krhka pruga tvoga uma
što je propušta vrijeme
opominje te usput:
polahko, sviknut se treba na Svjetlost

Slijep, duh tvoj još u tmuni
tijela počiva
očekujući iscjeljenje
(i riječ se sporna u se obrušava)
Gori, gori kozmos
plamti ponor tvog neznanja

Korak činiš li suvišan
o ćelijsku razbit ćeš stijenku
nadu što te jedina hrani
Toplinu noćnu zadrži još u potiljku
a rukom, zatvorskog prozora
pomiluj rešetku

Doći će vrijeme Čuda

Svjetlosti doći će vrijeme
i onda Vrijeme vremenâ
kad ćeš kroz kapiju 'Alievu ući*
u Muhammadov grad, blagoslov i mir na nj
i na njegov rod
grad Mustafe
grad Abu'l-Kâsema

Probudjen sebi tad ćeš nakon dugog
progledat sna
Gospodaru, savršeno, rob odan
i tad ćeš slobode što si je nekada
mahnito isko
postati sama suština

(kad se probudiš sebi)

Sarajevo, 1982.

* hadîth (u nas udomaćen izgovor hadis) tradicija Poslanika Muhammada (Mustafe, Abu'l-Kasîma) predstavlja, kako kaže Henry Corbin, "povelju svih ezoterista". I upravo su se na pitanju tradicije podijelili islamski duhovnjaci i doslovnici koji će proglasiti apokrifnim svaki onaj hadîth koji upućuje na nutarnji, duboki smisao qur'ânskih navoda. Pjesma "Kad se probudiš sebi", evocirajući "odgonetanje šifriranog pisma Transcedencije", kako bi to rekao Jaspers, poziva se na jednu takvu tradiciju koja kaže: "Ja sam grad znanja, a 'Alî je njegova kapija". Otkrivanje Transcedencije kao osjećanja jednoće s Njom, koju se Mansûr al-Hallâdž usudio svjedočiti, i platio za to životom, trenutak je tog sebi-budjenja.

Ovo diskurzivno razlaganje moje pjesme daleko je od osobne, ontičke singularnosti doživljaja apsolutnog ropstva kao apsolutne slobode čije je unutarnje najavljivanje iz dubina Vremena i pokrenulo njezino pisanje. Mistika pomaže da se oslobodimo grijeha egzistencije, no pjesnik, taj cinik Licentia-e, još uvijek opominje.